

СИСТЕМА МЕТОДІВ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ З ОСНОВ ЗАГАЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Т.О. Лещенко, В.Г. Юфименко

Кінцевий результат роботи студентів на кожному практичному занятті та по закінченні вивчення курсу «Основи загальної психології» передбачає контроль, перевірку засвоєних знань, які є необхідними для компетентності, професійної кваліфікації лікаря.

Відомо багато форм контролю знань студентів з психології. Зокрема: письмові та усні контрольні запитання, різні види вправ, завдань, задач, тестів, бесіди-дискусії з викладачем. Зупинимось на двох останніх.

Наша освіта переживає третю спробу широкого використання в навчальному процесі системи тестової психодіагностики, або просто - тестування. Для того, щоб ця спроба стала вдалою, необхідно врахувати уроки минулих невдач та знайти відповідне місце системи тестування в комплексній психодіагностиці особистості студента, професіонала тощо. Першої поразки тести зазнали від постанови ЦК ВКП(б) «О педологических извращениях в системе наркомпросов», яка вийшла в 1936 році. Від неї постраждала не лише педологія (наука про дитину), а й тестологія, психотехніка, психологія. Вдруге тестування спробував увести останній голова Держкомосвіти СРСР Г.А.Ягодін. Але через рік усе було скасовано. Причина поразки — відсутність надійних тестів і кваліфікованих психологів. І ось — третя спроба. Упровадження тестів через локальний експеримент.

Тестовий контроль має стояти поряд з іншими видами контролю, зокрема з контрольною бесідою. Відомі психотехніки С.Г.Геллерштейн та І.Н.Шпільрейн стверджували, що кваліфікованому викладачу для правильного прогнозування знань достатньо поглибленої бесіди. Паралельно з ними таку ж думку висловлює і всесвітньо відомий психолог Ж.Піаже, який вважав найбільш придатним для вивчення дитини метод «клінічної бесіди». Американський педагог, професор із штату Клівленд К.Шимелз, який перебував минулого року в Полтаві, на питання про те, що найбільше сподобаюся у нашій системі вищої освіти, відповів: «Сподобалось те, що більшість іспитів ваші студенти складають у формі бесіди-дискусії з викладачем».

Таким чином, інтегральна (комплексна) оцінка студента-медика має складатися принаймні з трьох незалежних оцінок: експертної (де студент оцінюється за поточними оцінками, за бесідою-дискусією), тестової та самооцінки (яку ставить собі студент). Таке оцінювання стимулює майбутніх лікарів до посиленої роботи над оволодінням знаннями і практичними навичками з основ загальної психології.